Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 557 van 4 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat H. FAUCHER-GAUTHIER**
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 22 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DEKERF *loco* advocaat H. FAUCHER-GAUTHIER, en van attaché S. COSYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

*"**A. Feitenrelaas***

Volgens uw verklaringen bent u een Palestijnse moslim van Arabische afkomst. U bent geboren te Tulkarem (Westelijke Jordaanoever). U verliet Tulkarem in 2022. Toen ging u anderhalf jaar lang studeren in Turkije. U keerde nadien terug naar Tulkarem. U verliet eind 2023 Palestina definitief en u trok via Jordanië en Turkije naar Griekenland. U kwam in Griekenland aan op het eiland Lesbos. U verzocht op 30 april 2024 in Griekenland om internationale bescherming en op 8 mei 2024 werd u de vluchtelingenstatus toegekend. U verbleef een tweetal maanden in een opvangcentrum op Lesbos. Tijdens uw verblijf in het opvangcentrum kende u slechte levensomstandigheden. Ook kende u er op 7 mei 2024 een paniekaanval waarbij u het gevoel kreeg dat u niet meer kon ademen. U werd toen naar het ziekenhuis gebracht. U werd op 23 mei 2024 aangevallen door een bende.
Bij deze aanval werd uw hand gebroken. U klaagde deze aanval aan bij een politieagent die aan de deur van het opvangcentrum van Lesbos stond. Hij liet jullie echter weten dat hij niks kon doen. U werd na die aanval ook onvoldoende medisch geholpen in het opvangcentrum en nadien in het ziekenhuis.

U verhuisde na uw verblijf op Lesbos naar Athene, waar u twee à drie weken zonder huisvesting verbleef. U kende in Griekenland moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en medische bijstand. U had ook niet de mogelijkheid om de Griekse taal te leren. U werd er onvoldoende begeleid en kreeg niet genoeg ondersteuning van de Griekse autoriteiten. U beschikte in Griekenland niet over een AFM (een fiscaal registratienummer) en een AMKA (nummer van de sociale zekerheid). U vroeg dit aan personen op straat om dit voor u te regelen maar zij eisten hiervoor geld. Toen u in Athene drie dagen werkte, betaalde uw werkgever u niet uit.

U lijdt ook aan psychische problemen. U voelt zich vaak moe en depressief. U lijdt ook aan slapeloosheid en ervaart nachtmerries. U kan u slecht concentreren en u vergeet veel. U kon voor uw psychische problemen in Griekenland geen hulp zoeken omdat psychische behandelingen er betalend zijn. U verliet Griekenland op 15 juli 2024 en reisde diezelfde dag met het vliegtuig naar België. U verzocht in België op 16 juli 2024 om internationale bescherming. U haalt aan dat Griekenland een onveilig land is.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten voor: een kopie van uw Palestijns paspoort; een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart; uw curriculum vitae uit België; de UNRWA-kaart van uw ouders; een kopie van de identiteitskaart van uw vader; uw origineel Grieks reispaspoort; uw originele Griekse verblijfsvergunning (ADET); een rapport van het medisch onderzoek dat in Griekenland plaatsvond naar aanleiding van de paniekaanval die u op 7 mei 2024 kreeg; een psychologisch attest uit België d.d. 06.05.2025 waaruit blijkt dat u sinds oktober 2024 psychologische sessies volgt en waarin gesteld wordt dat u aan een depressie en een posttraumatische stressstoornis lijdt met de volgende symptomen: slaapproblemen, paniekaanvallen, cognitieve problemen, emotionele en gedragsmatige problemen, tijdelijke desoriëntatie, motorische agitatie, zelfmoordgedachten en een laag zelfbeeld; een attest van de Franse taallessen die u in België volgt; een foto van iemand in een ziekenhuis (het is niet duidelijk wie het betreft); een foto van u (niet duidelijk waar u zich bevindt); verschillende foto's van verwoestingen in Palestina; uw bijlage 26; een USB met vijf video's: een video van een verwoesting in Palestina, een video van u die karate beoefent in België, een video die vermoedelijk plaatsvindt aan een opvangcentrum (het is niet duidelijk wat er zich op de video afspeelt), een video van een groep personen die bij elkaar staat en waarbij er een ambulance toekomt, een video binnenin een auto die aan het rijden is (het is niet duidelijk wat er zich op de video afspeelt).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U stelt verschillende psychologische problemen te hebben (i.e., u voelt zich vaak moe en depressief, u lijdt aan slapeloosheid en ervaart nachtmerries, u kan zich slecht concentreren en u vergeet veel; CGVS, p. 7-8, 13). Ter staving van uw psychische problemen legt u een psychologisch attest d.d. 06.05.2025 neer waaruit blijkt dat u sinds oktober 2024 psychologische sessies volgt en waarin gesteld wordt dat u aan een depressie en een posttraumatische stressstoornis lijdt met de volgende symptomen: slaapproblemen, paniekaanvallen, cognitieve problemen, emotionele en gedragsmatige problemen, tijdelijke desoriëntatie, motorische agitatie, zelfmoordgedachten en een laag zelfbeeld.

Specifiek wat uw cognitieve problemen betreft bevat het verslag evenwel geen enkele informatie over hoe zij tot de bovengenoemde diagnose kwam, noch over de aard van de geheugenproblemen. Op geen enkele wijze wordt in het attest verduidelijkt waaruit het geheugenprobleem bestaat, op welke momenten het zich voordoet of hoe ernstig het probleem is. Aldus volstaan ook de in dit verslag gedane vaststellingen evenmin om aan te tonen dat uw psychische toestand u verhindert om op volwaardige, zelfstandige en functionele wijze aan de asielprocedure deel te nemen.

Verder blijkt nergens uit dat er een objectief neuropsychologisch onderzoek werd gevoerd waaruit blijkt dat u, omwille van uw mentale/psychische toestand, niet op volwaardige wijze kan deelnemen aan onderhavige procedure. Expliciet gepeild naar eventuele bijzondere procedurele noden, maakte u daarenboven geen gewag van elementen of omstandigheden die het vertellen van uw relaas of uw deelname aan onderhavige procedure kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ). Bovendien bleek u in staat om uw relaas uiteen te zetten tijdens het persoonlijk onderhoud van 13 mei 2025. Tijdens dit onderhoud gaf u geen blijk van mogelijke problemen om dit te voltooien.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn [met name uw verklaringen voor de DVZ en het CGVS en het antwoord van de Griekse autoriteiten op het infoverzoek van het CGVS], blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland (Verklaring DVZ, vraag 23 en CGVS, p. 6-7). Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 7-8).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze

lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie ***niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen*** *die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.*

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft.
Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

***Ten eerste**, bent u vaag en incoherent over uw verblijf in Griekenland.*

- *Uit uw verklaringen blijkt dat u in totaal drie maanden in Griekenland hebt verbleven en dat u na twee à twee eneen halve maand uw Griekse verblijfsdocumenten ontving (CGVS, p. 9-10). Uw stelling dat u dan niet meteen na ontvangst van uw Griekse verblijfsdocumenten het land verliet en dat u had geprobeerd om*

uw leven uit te bouwen in Griekenland, houdt dan ook geen steek (CGVS, p. 10). Bovendien is dit tegenstrijdig met uw verklaringen voor de DVZ waar u verklaarde dat u bent vertrokken na het verkrijgen van uw verblijfsdocumenten (Verklaring DVZ, vraag 33). Het feit dat u dermate snel uit Griekenland vertrok, getuigt bovendien niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden.

- *U stelde voor de DVZ dat uw laatste verblijfplaats in Griekenland het opvangcentrum van Mytilini (Lesbos) was (Bijkomende vragen M-status Griekenland DVZ; DVZ, punt 33). Dit stemt niet overeen met uw verklaringen voor het CGVS waar u aangeeft dat uw laatste verblijfplaats Athene betrof (CGVS, p. 9-10). Geconfronteerd met uw verklaringen komt u niet verder dan uw verklaringen voor de DVZ te ontkennen (CGVS, p. 11). U ondertekende op de DVZ uw verklaringen bovendien ter goedkeuring nadat deze u waren voorgelezen.*

De door u opgeworpen geheugenproblemen volstaan niet om bovenstaande tegenstrijdigheden te verklaren. Supra werd reeds uiteengezet dat u niet op objectieve wijze aantoont dat u, omwille van uw mentale/psychische toestand, niet op volwaardige wijze kan deelnemen aan onderhavige procedure.

Bovengenoemde vaststellingen breken uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van de door u opgeworpen ervaringen/schendingen van uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland af.

***Ten tweede**, waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, namelijk erbarmelijke levensomstandigheden in het opvangcentrum van Lesbos (CGVS, p. 3), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een **welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context**. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.*

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden.

***Ten derde**, geeft u voorts aan dat u **een kwetsbaar profiel** heeft, gezien u lijdt aan bovengenoemde psychische problemen. U geeft aan dat u voor uw psychische problemen geen beroep kon doen/zou kunnen doen op de in Griekenland aanwezige medische voorzieningen (CGVS, p. 13). Het CGVS is vooreerst evenwel van oordeel dat uw psychische problemen, zoals gedocumenteerd in België, niet in die mate gekarakteriseerd zijn dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. **Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen** die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.*

Het CGVS merkt op dat u bij uw aankomst in België geen bijzondere procedurele noden hebt aangegeven (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ). Verder liet u na om voor de DVZ – zowel wanneer u gevraagd werd om asielmotieven uiteen te zetten (CGVS-vragenlijst ingevuld op de DVZ) en zowel wanneer u gevraagd werd of u medische of psychologische problemen ondervindt (Bijkomende vragen M-status Griekenland) – gewag te maken van enige psychologische problemen. Nochtans beweert u dat u deze psychologische problemen reeds in Griekenland had (CGVS, p. 13).

Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u ondanks uw psychologische problemen uw dagelijks leven kan verderzetten. U bent immers in staat om in België opleidingen te volgen (CGVS, p. 4) en u beoefent in België bijvoorbeeld karate (CGVS, p. 12).

*Waar u aanhaalt dat er in het opvangcentrum van Lesbos geen mogelijkheden waren tot het verkrijgen van psychologische hulp, dient herhaald te worden dat deze feiten zich situeren op een **welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context**. Deze situatie is niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien.*

In zoverre u aangeeft dat u verder in Griekenland geen psychologische hulp kon/kan krijgen omdat deze betalend zou zijn (CGVS, p. 13-14), dient op het volgende gewezen te worden.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun

verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen of uw AMKA te bekomen. U vroeg dit immers louter aan andere personen op straat en zij vroegen hiervoor geld. U nam echter nooit zelf stappen om uw AMKA bij de bevoegde autoriteiten aan te vragen (CGVS, p. 16-17). Dat u geen geld had, betekent niet dat u deze AMKA niet zou kunnen bekomen (CGVS, p. 17). Wat uw stelling betreft dat u geen Grieks spreekt, dient verwezen te worden naar onderstaande vaststelling dat u geen enkele poging deed om in Griekenland de taal te leren (CGVS, p. 17). Bovendien spreekt u wel Engels (CGVS, p. 5).

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines ***for free*** *from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/ greece/living-in-greece/access-to-healthcare/; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).*

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Aansluitend dient opgemerkt te worden dat u in Griekenland wel degelijk toegang had tot de gezondheidszorg.

Zo werd u naar het ziekenhuis gebracht toen u op 7 mei 2024 een paniekaanval kreeg (CGVS, p. 14). U stelt dat u onvoldoende medisch werd geholpen in het ziekenhuis en dat er bijvoorbeeld geen bloedonderzoek werd uitgevoerd. Vooreerst dient hierbij opgemerkt te worden dat u deze feiten niet voor de DVZ vermeldde. Dat u de medische attesten uit Griekenland voor de DVZ wel voorlegde, blijkt geenszins uit het administratief dossier (CGVS, p. 15). Bovendien klopt uw bewering niet dat er geen bloedonderzoek werd uitgevoerd naar aanleiding van de paniekaanval die u kende. Uit de door u voorgelegde documenten blijkt immers duidelijk dat dit wel werd uitgevoerd. Bovendien werd er ook scan van uw longen (wegens de kortademigheid die u kende tijdens de paniekaanval) genomen (CGVS, p. 11, 15). Uw stelling dat u naar aanleiding van de paniekaanval die u kende onvoldoende medisch werd geholpen kan aldus geenszins gevolgd worden. Dat er geen tolk voor u beschikbaar was die u alles vertelde in uw taal (CGVS, p. 15) doet hieraan geen afbreuk. Dat er op een urgentiedienst in een ziekenhuis niet 24 uur op 24 uur een beschikbare tolk aanwezig is houdt immers geen schending van uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in.

Verder werd u ook een tweede maal medisch behandeld toen u was aangevallen door de bende die uw hand brak. Het opvangcentrum diende de eerste zorgen toe en de volgende dag kon u naar een ziekenhuis gaan waar er een scan werd genomen en uw hand vervolgens in een gips werd gelegd (CGVS, p. 15-16). Ook hieruit blijkt geenszins dat u geen toegang zou hebben tot de Griekse gezondheidszorg.

Tot slot kan opgemerkt worden dat u voor uw beide medische behandelingen in het ziekenhuis niet diende te betalen (CGVS, p. 16).

***Ten vierde**, waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.*

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

- *Vooreerst dient hierbij gewezen te worden op de vaststelling dat u in totaal maar drie maanden in Griekenland hebt verbleven en er maar enkele weken na het verkrijgen van uw verblijfsdocumenten bent gebleven (CGVS, p. 9-10). Deze periode is niet representatief om uitspraken te doen over uw mogelijkheden op het vlak van huisvesting en werkgelegenheid.*

- *U ondernam bovendien weinig om huisvesting te bekomen na het ontvangen van uw status als begunstigde van internationale bescherming. U zocht niet binnen de Arabische gemeenschap naar huisvesting. Dat u geen kennis had van de Arabische gemeenschap, kan niet gevolgd worden gelet op uw eerdere ervaringen om makkelijk vrienden te maken (CGVS, p. 5, 13 en 17). U stelt dat u gratis huisvesting zocht maar u kan niet aangeven of die overheidsinstanties of Ngo's betroffen. Evenmin kent u de namen van deze instanties/organisaties (CGVS, p. 17-18).*

- *U ondernam geen enkele poging om de Griekse taal te leren (CGVS, p. 17), wat uw werkkansen uiteraard zou verhogen. Dat deze cursussen betalend zouden zijn, doet hieraan geen afbreuk (CGVS, p. 17).*

- *U bleek – in de korte periode dat u in Griekenland was – wel effectief in staat om te werken. U werkte reeds in het opvangcentrum, voordat uw Griekse verblijfsdocumenten waren toegekend (CGVS, p. 18). Ook in Athene kon u enkele dagen aan de slag gaan (CGVS, p. 18). Dat u toen niet uitbetaald werd door uw werkgever is betreurenswaardig maar toont niet aan dat u geen toegang zou hebben tot de Griekse arbeidsmarkt. Bovendien klaagde u deze feiten nooit aan bij de Griekse autoriteiten omdat u zwartwerk uitvoerde (CGVS, p. 18-19). Het spreekt voor zich dat de autoriteiten niet kunnen optreden indien zij niet op de hoogte gesteld worden van de feiten.*

- *U stelt dat u geweigerd werd om u in te schrijven bij een interimkantoor (CGVS, p. 18). Ook hierbij liet u na om deze feiten aan te klagen bij de bevoegde autoriteiten (CGVS, p. 18).*

- *Voorts bleek u in staat om intern in Griekenland te reizen van Lesbos naar Athene. U kon dit bekostigen doordat u had gewerkt (CGVS, p. 10-11).*

- *Verder beschikt u duidelijk over een netwerk. Zo hebt u in België een vriendin leren kennen die u financieel helpt(CGVS, p. 5). U kreeg vroeger ook steun van een neef die in Noorwegen verblijft (CGVS, p. 5). Verder kon u ook van Griekenland naar België reizen doordat een vriendin uit Marokko dit betaalde (CGVS, p. 5 en 10).*

- *Daarnaast dient er gewezen te worden op uw zelfredzaamheid. In België blijkt u in staat om een taalcursus te volgen (CGVS, p. 4). U spreekt naast Arabisch ook Engels en Turks (CGVS, p. 5). U blijkt ook in staat om een curriculum vitae op te maken waaruit verschillende werkervaringen, gevolgde cursussen en vaardigheden blijken. Uit dit curriculum vitae blijkt bovendien ook dat u reeds als tolk Arabisch-Engels-Turks hebt gewerkt. U beoefent ook nog steeds karate in België (CGVS, p. 12).*

Voorts dient er wat betreft uw zoektocht naar werk op onderstaande informatie gewezen te worden.

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. ***Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten****, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf;* ***Greece Refugee Info****, 17 november 2022, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).*

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. ***Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*** *p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/ uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.*

Dat u aanhaalt dat u personen op straat moest betalen om uw AFM te bekomen, kan gelet op bovenstaande informatie dus niet gevolgd worden (CGVS, p. 10 en 16-17). Het komt aan u toe om de nodige stappen te ondernemen om uw rechten in Griekenland te kunnen doen gelden.
U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen. Dat u geen geld had en geen Grieks spreekt, werd supra - bij het bespreken van het verkrijgen van uw AMKA - reeds weerlegd (CGVS, p. 17).

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoont.

Ten vijfde*, waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een aanval door een bende (CGVS, p. 13 en 19), moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoont dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden.*

Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt echter géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept.

Zo hebt u deze feiten aangeklaagd bij een politieagent die aan de ingang van het opvangcentrum van Lesbos stond en bij het politiebureau in het opvangcentrum van Lesbos zelf (CGVS, p. 19). U meent dat u daarbij onvoldoende geholpen werd (CGVS, p. 19). Indien u daadwerkelijk onvoldoende geholpen werd, kon van u verwacht worden dat u de feiten bij een ander politiekantoor of bij andere, hogere autoriteiten ging aanklagen. U liet echter na om dit te doen (CGVS, p. 19). Dat u dit niet deed omdat u wist dat dit niets zou uithalen en omdat Griekenland zo werkt (CGVS, p. 19) zijn blote beweringen die geenszins volstaan als verschoning.

Waar u voorts opwerpt dat Griekenland onveilig is, dient vastgesteld te worden dat u – naast de aanval door de bende – hieromtrent geen persoonlijke ervaringen hebt meegemaakt (CGVS, p. 13 en 20). Uit niets blijkt bovendien dat u – indien u hiermee wel geconfronteerd zou worden – hiervoor geen beroep zou kunnen doen op de bescherming door de Griekse autoriteiten. Uw stelling dat de Griekse politie hierbij onvoldoende ingrijpt, is eveneens niets meer dan een blote bewering (CGVS, p. 20).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Uw documenten volstaan niet om bovenstaande appreciaties te wijzigen. Uw identiteit en herkomst en die van uw familie staan op zich niet ter discussie. Uw status als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland staan evenmin ter discussie. De door u voorgelegde documenten m.b.t. uw ouders hun UNRWA-status en de situatie in Palestina zijn niet dienstig aangezien uw verzoek wordt beoordeeld ten opzichte van de EU-lidstaat die u bescherming toekende, namelijk Griekenland. Het door u neergelegde beeldmateriaal volstaat evenmin om te besluiten dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming geschonden worden. Dergelijk beeldmateriaal laat immers niet toe om te beoordelen hoe of in welke omstandigheden dit gemaakt werd. Bovendien kan uit verschillende foto's en video's niet afgeleid worden wat er zich precies afspeelt. Uw bijlage 26 is op zich niet relevant voor de beoordeling ten opzichte van de EU-lidstaat die u bescherming toekende, namelijk Griekenland. Uw overige documenten werden doorheen deze beslissing besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Palestina."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In het eerste en enige middel beroept verzoeker zich op "*een schending en kennelijk onredelijke beoordeling van:*
- Artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: EVRM);
- Artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: EUHandvest);
- Artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen)".

Verzoeker geeft een theoretisch overzicht van wetgeving en rechtspraak inzake de algemene principes Hij verwijst naar de algemene landeninformatie die een bijzonder weinig rooskleurig beeld schetst van de situatie voor statushouders in Griekenland.

Verzoeker omschrijft uitvoerig de situatie en problematiek inzake:

i. Toegang tot huisvesting;
ii. Toegang tot de arbeidsmarkt;
iii. Toegang tot de gezondheidszorg;
iv. Vernieuwing van Griekse verblijfstitels;
v. Situatie van terugkerende statushouders;
vi. Conclusie – statushouders komen terecht in een vicieuze cirkel die leidt tot situaties die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het EU-Handvest.

Inzake zijn persoonlijke situatie laat verzoeker gelden wat volgt:
"*Op 8 mei 2024 verkreeg verzoeker de vluchtelingenstatus in Griekenland.*
[…]
Verwerende partij beoordeelt verder de individuele noden van verzoeker – huisvesting, toegang tot de arbeidsmarkt, toegang tot de gezondheidszorg, toegang tot voedsel en hygiëne – afzonderlijk, waarbij zij tot de conclusie komt dat verzoeker hetzij in zijn behoeften kon voorzien, hetzij onvoldoende moeite heeft gedaan om een duurzaam leven op te bouwen in Griekenland.
Nochtans dient opgemerkt te worden dat er een globale beoordeling dient gemaakt te worden van al deze aspecten. Zoals hierboven reeds werd aangehaald, is er sprake van een vicieuze cirkel en van een

samenhang van alle factoren, waardoor een individuele beoordeling van ieder aspect niet kan volstaan om een duidelijk beeld te scheppen van de situatie waarin verzoeker dreigt terecht te komen bij terugkeer.

1. Traumatische ervaringen
Verzoeker heeft heel wat traumatische ervaringen meegemaakt sinds zijn aankomst in Griekenland.
Zo werd hij op 23 mei 2025 aangevallen door een straatbende, een tweetal kilometer van het kamp vandaan. Tijdens dit gevecht werd zijn hand gebroken.
Hierna is hij naar de politie in het opvangcentrum gegaan, maar deze heeft hem helemaal niet verder geholpen. Hij wees hem gewoon door naar de medische dienst.
Verzoeker terugsturen naar een land waar hij werd geconfronteerd met zo'n confrontaties en trauma's heeft evident nefaste gevolgen. Deze situatie verleent aan verzoeker evident een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid (in tegenstelling tot wat verwerende partij beweert).
Verzoeker is daarnaast afkomstig uit Gaza, waar zijn familie nog steeds aanwezig is en waar verzoeker zelf heel wat traumatische ervaringen heeft doorstaan en mensen verloren heeft.
Uw Raad oordeelde al eerder dat de kwetsbaarheid van verzoekers afkomstig uit Gaza, zelfs zonder psychologische attesten (quod non) kan aangenomen worden.

2. Werk
Tijdens zijn verblijf in het kamp te Mytilini, heeft verzoeker een maand voor een Griek, Mijnheer K., gewerkt. Hij hielp hem in een klein restuarant, gebouwd in de wagen van deze Mijnheer.
Verzoeker ontving hiervoor 10 euro per dag.
Ook in Athene heeft verzoeker talloze keren gezicht naar werk, hij heeft uiteindelijk drie dagen gewerkt in de bouw. Hiervoor zou hij normaal gezien 50 euro per dag voor krijgen, maar zijn werkgever weigerde dit uit te betalen. Verzoeker voelde zich dan ook genoodzaakt te stoppen met dit werk.
Hij heeft geen klacht kunnen indienen, aangezien het ging om zwartwerk.
Toch gaf hij de moed niet op en heeft hij zich proberen in te schrijven in een interimkantoor. Maar omdat verzoeker de taal niet machtig was, weigerden ze hem verder te helpen.
Het kan hem bijgevolg niet verweten te worden niet te hebben geprobeerd om werk te vinden.
3. Huisvestiging
Verzoeker heeft ongeveer twee maanden in het kamp te Mytilini kunnen verblijven. Na het verkrijgen van zijn verblijfsdocumenten, kreeg hij nog twee dagen vooraleer hij het kamp diende te verlaten.
Hij wist helemaal niet waar hij naartoe moest gaan, dus heeft hij het advies van een vriend gevolgd en is hij per boot naar Athene gegaan. Hier heeft hij ongeveer een drietal weken geprobeerd een leven op te bouwen. Hij sliep in de volgende omstandigheden: […]
Ondanks zijn pogingen, heeft verzoeker gedurende zijn verblijf in Griekenland van enkele maanden geen vaste verblijfplaats kunnen vinden.
Hij heeft zich enkele keren ingeschreven voor gratis huisvestiging, maar zonder enig succes.

4. Medische en psychologische problemen
Verzoeker heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud reeds aangegeven verschillende medische en psychologische problemen te hebben. Deze worden ook niet betwist in de bestreden beslissing.
Zo lijdt verzoeker aan ernstige slaapproblemen, paniekaanvallen, geheugenproblemen, zelfmoordgedachten en post-traumatische stress. Dit wordt allemaal bevestigd in het, reeds neergelegd, medisch attest van 5 mei 2025. Dit attest bevestigt het volgende: […]
Verzoeker kampt nog steeds met zelfmoordgedachten, die verergerden na het krijgen van de bestreden beslissing. Hij wordt nog steeds intensief opgevolgd door zijn psycholoog, die hem heeft aangeraden ook een psychiater te consulteren. Hierdoor zou hij de nodige medicatie voor onder andere zijn slaapproblemen en depressieve gedachten kunnen verkrijgen.
Hij is ook al voor verscheidenen klachten naar verscheidene specialisten geweest, hij leeft in een constante angst voor zijn gezondheid.
Verzoeker kampte reeds met psychologische problemen tijdens zijn verblijf in Griekenland, die hierdoor alleen maar erger zijn geworden. Zo heeft hij in het kamp een zware paniekaanval gehad, waardoor hij naar het ziekenhuis moest worden gebracht. Daar werd hij slecht behandeld door de medewerkers, maar hebben ze uiteindelijk wel een röntgenfoto genomen.
Nadat hij het kamp diende te verlaten, heeft hij geen psychologische hulp kunnen vinden. Deze waren immers allemaal betalend en verzoeker had geen geld. Hij heeft geprobeerd te werken, zodat hij de hulp kon krijgen die hij nodig had, maar werd niet uitbetaald door zijn werkgever (zie supra).
Nadat hij zijn hand had gebroken tijdens een aanval door een straatbende is verzoeker ook naar een ziekenhuis gegaan. Hij moest een dag later terugkomen, hoewel zijn hand was gebroken, en dan heeft hij nog eens moeten wachten tot laatste – ook de personen na hem werden eerder behandeld. Ze hebben hem dan snel behandeld, helemaal niet grondig.
Verzoeker onderlijnt dat verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden in de bestreden beslissing met deze duidelijke kwetsbaarheid en de pogingen tot het verkrijgen van een behandeling. Er werd slechts zeer beperkt ingegaan op de mogelijke psychologische en medische gevolgen voor verzoeker bij een

terugkeer naar Griekenland. Hier kan bijkomend ook worden verwezen naar de uiteenzetting betreffende de uiterst beperkte toegang tot de gezondheidszorg in Griekenland (zie supra).
Verzoekers verklaringen komen overeen met deze algemene informatie over gezondheidszorgen voor vluchtelingen in Griekenland (zie supra). De publieke gezondheidszorg in Griekenland heeft onvoldoende capaciteit, wat leidt tot beperkte toegang tot zorg voor zowel de Griekse bevolking als voor asielzoekers en statushouders. Vooral gespecialiseerde zorg is moeilijk bereikbaar. Voor statushouders wordt de toegang extra bemoeilijkt door taalbarrières, gebrek aan tolken en culturele bemiddelaars, en discriminatie. Dit leidt tot geannuleerde afspraken, trage ambulancehulp en onbeleefde behandeling. Daarnaast zorgt de trage of problematische uitgifte van het AMKA-nummer ervoor dat statushouders vaak geen toegang hebben tot gratis gezondheidszorg.
Verzoeker heeft veel personen en ziekenhuizen proberen te contacteren om toch maar voldoende medische zorgen te krijgen, zonder enig succes.

<u>5. Ernstige materiële deprivatie</u>
Verzoeker heeft gedurende drie weken op straat moeten overleven, hij verklaarde hierover het volgende: […]
Hij diende in zeer moeilijke en onmenselijke omstandigheden te overleven.
Voor het overige betwist verwerende partij de verklaringen van verzoeker niet. Deze verklaringen stemmen stuk voor stuk overeen met de beschikbare landeninformatie, waardoor aangenomen kan worden dat verzoeker wel degelijk met een hele reeks problemen geconfronteerd werd in Griekenland, wat het leven voor hem daar onmogelijk maakte. Het is tegenstrijdig met het niet-betwiste karakter van verzoekers verklaringen om te stellen dat verzoeker onvoldoende concrete elementen zou hebben aangehaald om aan te tonen dat de bescherming waarover hij in Griekenland beschikt niet effectief zou zijn.
Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker wel degelijk voldoende concrete elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat hij niet over effectieve bescherming beschikt in Griekenland, hoewel hij ongeveer acht maanden de nodige inspanningen heeft geleverd om zich in dit land te integreren en zijn rechten te doen gelden. Er is geen sprake van een gebrek aan intentie om een duurzaam leven op te bouwen in Griekenland, maar wel van een onvermogen van de Griekse autoriteiten om ervoor te zorgen dat verzoeker een menswaardig leven kan leiden.
Uit de bestreden beslissing blijkt geenszins dat verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing afdoende rekening heeft gehouden met de persoonlijke, concrete elementen die verzoeker heeft aangevoerd met betrekking tot zijn individuele situatie.
Uit verzoekers verklaringen, in combinatie met de algemene landeninformatie, blijkt afdoende dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen die een schending uitmaakt van artikel 3 EVRM of artikel 4 EU-Handvest. De bestreden beslissing is tegenstrijdig waar zij stelt dat verzoeker onvoldoende elementen zou hebben aangehaald om dit bewijs te leveren.

TOEKENNING vluchtelingenstatus
Verder wenst verzoeker Uw Raad te wijzen op de extreem ernstige situatie in Gaza. Uw Raad oordeelde al eerder dat het niet bevoegd is om zich uit te spreken over het al dan niet plaatsvinden van een genocide te Gaza, maar het feit dat het internationaal strafhof oordeelde dat het mogelijks het geval kan zijn en de bevindingen die het doet om tot deze conclusie te komen, voldoende zijn om te concluderen dat de bevolking van Gaza wordt vervolgd door de Israëlische autoriteit in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen.
Verzoeker heeft door de documenten die hij neerlegde namelijk een kopie van zijn Palestijns paspoort, een kopie van zijn Palestijnse de UNRWA-kaart van zijn ouders, een kopie van de identiteitskaart van zijn vader en zijn verklaringen op het persoonlijk onderhoud aannemelijk gemaakt dat hij afkomstig is van Gaza en hulp kreeg van UNRWA.
Verzoeker dient dan ook op basis van zijn afkomst uit Gaza en de eerder toegekende vluchtelingenstatus te Griekenland, erkend te worden als vluchteling."

2.2. Op 4 februari 2026 brengt verweerder – ingevolge de toepassing van oud artikel 39/62 Vreemdelingenwet door de Raad – actuele rapporten bij aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland.

2.3. Op 10 februari 2026 brengt verzoeker – ingevolge de toepassing van oud artikel 39/62 Vreemdelingenwet door de Raad – volgende informatie bij:
"1. *Brief van 19 november 2025*
2. Arrest RVV van 4 december 2025
3. Europese Commissie, "Communication from the commission to the council and the European Parliament on the status of migrations management in mainland Greece", 4 april 2025.
4. Psychologisch rapport van 6 mei 2025".

2.4. Op 12 mei 2026 brengt verweerder een aanvullende nota bij waarbij middels URL-links wordt verwezen naar landeninformatie.

2.5. Bij aanvullende nota van 18 mei 2026 brengt verzoeker een aanvullende nota bij. Hij voegt volgende documenten (stukken 1 tot 5):
"- Voorschriften van medicatie;
- Bewijs van afspraken bij Espace Famille;
- Psychologisch rapport van juli 2025;
- Psychiatrisch rapport van oktober 2025;
- Psychiatrisch rapport van mei 2026".

2.6. Op 21 mei 2026 brengt verweerder de correcte URL-link bij van volgend stuk van landeninformatie dat op 12 mei 2026 werd medegedeeld: "*COI Focus. GRECE. Accès aux soins de santé et détention d'un AMKA van 31 maart 2026*".

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: "*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :* […]
3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie".

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: "*Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname" te vervangen door "niet-ontvankelijkheid" van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.*" (*Parl. St*. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de voormalige Richtlijn 2013/32/EU.

5.1. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 8 mei 2024 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 7 mei 2027 (administratief dossier, blauwe map, 'Aanvraag derde landen')

5.2. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de voormalige Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *"zeer verregaande materiële deprivatie"* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de voormalige Kwalificatierichtlijn (heden hoofdstuk VII van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening EU 2024/1347)) die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

7. Verzoeker betoogt in essentie dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van "*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten"* voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17*, Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de voormalige Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Dit komt overeen met de artikelen 24 tot en met 36 van de Verordening EU 2024/1347. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geviseerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

9. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *"een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak"* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel "*wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen*

waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling" (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak"* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

10. In de bestreden beslissing en uit de elementen van het dossier komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

De bestreden beslissing stelt dienaangaande:
"*U stelt verschillende psychologische problemen te hebben (i.e., u voelt zich vaak moe en depressief, u lijdt aan slapeloosheid en ervaart nachtmerries, u kan zich slecht concentreren en u vergeet veel; CGVS, p. 7-8, 13). Ter staving van uw psychische problemen legt u een psychologisch attest d.d. 06.05.2025 neer waaruit blijkt dat u sinds oktober 2024 psychologische sessies volgt en waarin gesteld wordt dat u aan een depressie en een posttraumatische stressstoornis lijdt met de volgende symptomen: slaapproblemen, paniekaanvallen, cognitieve problemen, emotionele en gedragsmatige problemen, tijdelijke desoriëntatie, motorische agitatie, zelfmoordgedachten en een laag zelfbeeld.*
Specifiek wat uw cognitieve problemen betreft bevat het verslag evenwel geen enkele informatie over hoe zij tot de bovengenoemde diagnose kwam, noch over de aard van de geheugenproblemen. Op geen enkele wijze wordt in het attest verduidelijkt waaruit het geheugenprobleem bestaat, op welke momenten het zich voordoet of hoe ernstig het probleem is. Aldus volstaan ook de in dit verslag gedane vaststellingen evenmin om aan te tonen dat uw psychische toestand u verhindert om op volwaardige, zelfstandige en functionele wijze aan de asielprocedure deel te nemen.

Verder blijkt nergens uit dat er een objectief neuropsychologisch onderzoek werd gevoerd waaruit blijkt dat u, omwille van uw mentale/psychische toestand, niet op volwaardige wijze kan deelnemen aan onderhavige procedure. Expliciet gepeild naar eventuele bijzondere procedurele noden, maakte u daarenboven geen gewag van elementen of omstandigheden die het vertellen van uw relaas of uw deelname aan onderhavige procedure kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ). Bovendien bleek u in staat om uw relaas uiteen te zetten tijdens het persoonlijk onderhoud van 13 mei 2025. Tijdens dit onderhoud gaf u geen blijk van mogelijke problemen om dit te voltooien.
Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

De Raad ontwaart in het verzoekschrift en aanvullende nota's geen elementen die voorstaande vaststellingen weerleggen.

11. Verzoeker, een drieëntwintigjarige volwassen man, maakt daarentegen wel aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt.

Uit zijn verklaringen en de bijgebrachte documenten kan wel degelijk blijken dat hij kampt met aanzienlijke psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Vooreerst blijkt dat verzoeker blijkens de volgende motivering in de bestreden beslissing in Griekenland reeds noemenswaardige problemen heeft gekend, *in casu* een zware paniekaanval en een aanval door een bende met fysieke gevolgen:
"*Zo werd u naar het ziekenhuis gebracht toen u op 7 mei 2024 een paniekaanval kreeg (CGVS, p. 14). U stelt dat u onvoldoende medisch werd geholpen in het ziekenhuis en dat er bijvoorbeeld geen bloedonderzoek werd uitgevoerd. Vooreerst dient hierbij opgemerkt te worden dat u deze feiten niet voor de DVZ vermeldde. Dat u de medische attesten uit Griekenland voor de DVZ wel voorlegde, blijkt geenszins uit het administratief dossier (CGVS, p. 15). Bovendien klopt uw bewering niet dat er geen bloedonderzoek werd uitgevoerd naar aanleiding van de paniekaanval die u kende. Uit de door u voorgelegde documenten blijkt immers duidelijk dat dit wel werd uitgevoerd. Bovendien werd er ook scan van uw longen (wegens de kortademigheid die u kende tijdens de paniekaanval) genomen (CGVS, p. 11, 15). Uw stelling dat u naar aanleiding van de paniekaanval die u kende onvoldoende medisch werd geholpen kan aldus geenszins gevolgd worden. Dat er geen tolk voor u beschikbaar was die u alles vertelde in uw taal (CGVS, p. 15) doet hieraan geen afbreuk. Dat er op een urgentiedienst in een ziekenhuis niet 24 uur op 24 uur een beschikbare tolk aanwezig is houdt immers geen schending van uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in.*
Verder werd u ook een tweede maal medisch behandeld toen u was aangevallen door de bende die uw hand brak. Het opvangcentrum diende de eerste zorgen toe en de volgende dag kon u naar een ziekenhuis gaan waar er een scan werd genomen en uw hand vervolgens in een gips werd gelegd (CGVS, p. 15-16). Ook hieruit blijkt geenszins dat u geen toegang zou hebben tot de Griekse gezondheidszorg."

Bij de voorstaande elementen voegen zich verzoekers psychische problemen zoals deze blijken uit de stukken gevoegd bij de aanvullende nota van 18 mei 2026. Uit deze stukken blijkt dat verzoeker medicatie neemt ingevolge zijn psychische problematiek, dat hij in behandeling is bij een psycholoog en doorverwezen werd naar een psychiater die melding maakt van aanzienlijke mentale problemen (*cf*. stuk 5, attest van 15 mei 2026 met 'examen clinique' en voorgeschreven medicatie). Dit betreffen nieuwe essentiële feitelijk gegevens inzake verzoekers bijzondere kwetsbaarheid.

In de huidige stand van zaken en gelet op het voorgaande kan niet zonder verder onderzoek door de beslissingsautoriteit bevestigd worden dat bij verzoeker geen sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid.

De Raad heeft geen onderzoeksbevoegdheid en is derhalve in de onmogelijkheid onderzoek te doen naar verzoekers psychologische situatie en eventuele noodzakelijke (psychiatrische) behandelingen. Evenmin blijkt uit de bijgebrachte informatie of er afdoende medische behandelingen voorhanden zijn in Griekenland indien zou blijken dat verzoeker wegens zijn psychische kwetsbaarheid (dringende) zorgen nodig heeft.

Gelet op het geheel van de voorliggende elementen – met name (i) de actuele landeninformatie waaruit onder meer blijkt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland erg precair kan zijn, waardoor zij kunnen terechtkomen in moeilijke en schrijnende levensomstandigheden met belemmeringen inzake de toegang tot onder andere socio-economische en medische hulp, (ii) de administratieve obstakels waarmee verzoeker kan worden geconfronteerd bij terugkeer, zoals de obstakels bij het verkrijgen en activeren van zijn AMKA, alsook het gebrek aan toegang tot gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en sociale bijstand (iii) het gegeven dat verzoeker kampt met ernstige psychologische problemen, wat onder meer blijkt uit de recente psycho-medische documenten waaruit blijkt dat hij psychiatrische opvolging behoeft, waardoor niet langer uitgesloten kan worden dat bij verzoeker sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die hem

verhindert zijn rechten als statushouder in Griekenland te doen gelden – acht de Raad een verder en gedegen onderzoek van de situatie van verzoeker als begunstigde van internationale bescherming bij terugkeer naar Griekenland aangewezen.

12. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad niet over de nodige onderzoeksbevoegdheid beschikt, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing te komen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet, waarvan de inhoud thans is overgenomen in artikel 2.60, § 2, tweede lid van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 10 juli 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	W. MULS